

याज्ञ० वचनोक्तनिषिद्धभिन्ने २दानार्हे दत्ताप्रदानिक-
शब्दे ३४५५।५६ पु० दृशप्रम् ।

देव देवने आ० आत्म० अक० सेट् । देवते अदेविष्ट । अ-
देविष्टम् अदेवि(ङ्)ध्वम् दिदेवे ऋदित् । देवयति ते अदि
देवत् त । देवनमिह रोदनमिति भट्टमन्त्रः ।
परि+विलापे । “विलापः परिदेवनम्” अमरः । “खर-
दूषणयोर्ध्वात्तोः पर्यदेविष्ट सा पुरः” भट्टिः ।

देव पु० दिव-अच् । १अमरे सुरे नाटप्रोक्तौ २राजनि
अमरः । ३न्ये ४सेधे पु० ५इन्द्रिये न० सेदिनि० ६पारदे
पु० राजनि० । ७ब्राह्मणानासुपाधिभेदे “ततश्च नाम
कुर्वीत पितैव दशमेऽहनि । देवपूर्वं नराख्यं हि
शर्मवर्मादि संयुतम्” इति भवि०पु० । “नरमाचष्टे
इति नराख्यं नरनाम, देवात् पूर्वं तच्च विविष्टं शर्म-
युतम् । “शर्मा देवश्च विप्रस्य वर्मा त्वाता च भूभुजः ।
भूतिगुप्तश्च वैशप्रस्य दासः सूरस्य कारयेत्” इति यम-
वचने मसुञ्जयोपलब्धेः । “शर्मानं ब्राह्मणस्य स्यात्”
इति श्रुतातपीयेन शर्मान्तता च । ऋदेवदारुणि श-
ब्दार्थचि० ८पूज्ये १०दीप्ते च ति० ११परात्मनि पु०
“एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः” श्रुतिः । “भर्गोदेवस्य” गायत्री
“दीप्यते क्रोडते यस्मात् रोचते द्योतते दिवि । तस्मा-
द्देव इति प्रोक्तः स्तूयते सर्वदेवतैः” योगियाज्ञ०
“उद्भवः क्रोभणो देवः” विष्णुसं० “यतः क्रोडति
सर्गादिभिर्भिजिगीषते शत्रून्, व्यवहरति सर्वभूतेषु आत्म-
तया, द्योतते स्तूयते स्तुत्यैः सर्वत्र गच्छतीति तस्मात्
देवः” भा० सुराश्च यद्यपि बहवस्तथापि प्राधान्यात्
त्वयस्त्रिंशत्संख्यया त्वयस्त्रिंशत्पतिशब्दे ३३५६ पु०
दृशप्रः तत्र सुरे “देवा अथस्य रूपस्य नित्यं दर्शन-
काङ्क्षिणः” गीता । “देवान्धोत् अनुष्यांश्च पितॄन् षट्-
ह्याश्च देवताः” मनुः । न्ये “देवाकर्णय सुश्रुतेन चरक-
स्योक्तेन जानेऽखिलम्” नैष० नाटप्रोक्तौ न्ये “यथाऽऽ-
ज्ञापयति देवः” भूरिनाटकेषु । सेधे देवो गर्जति देव-
गर्जनम् देवे वर्धति । “देवाश्च आजानदेवाः कर्मदेवाश्च”
कर्मदेवशब्दे १७२८ पु० दृशप्रम् ।

देवकृष्णभ पु० नित्यकर्म० प्रकृतिवद्भावः । कश्यपकन्यायां
धर्मस्य पत्नीभेदे भानौ जाते पुत्रे दशधर्मात्रेणुपक्रमे
“भानुर्लम्बा ककुजाभिर्विज्ञा साध्या मरुत्वती । यस्तुर्-
हर्ता सङ्गपो धर्मपत्न्यः सुतान् शृणु । भानोस्तु
देवकृष्णभ इन्द्रसेनस्ततो न्यप !” भा० ६।५।४।५

देवकृष्णि पु० देवानाष्टभिः, पूज्यवत्वात् प्रकृतिवद्भावो वा ।
देवर्षौ नारदादौ “अथ देवकृष्णी राजन् ! संपरेतं
नृपात्मजम्” भाग० ६।१६।१ पक्षे देवर्षिरप्यत्र । वृह-
स्पतेर्हृत्कीर्त्तदेवर्षेर्विद्धि भारत” भा० आ० ६७अ० ।

देवकृ त्रि० दिव-खुल् । १क्रोडके २गन्धर्वपतिभेदे ३श्रीकृ-
ष्णस्य मातामहे आङ्ककपत्वे न्यपभेदे च पु० “यस्मात्सी-
द्देवको नाम देवराजसमद्युतिः । स गन्धर्वपतिर्गन्धर्वः
क्षितौ जज्ञे नराधिपः” भा० आ० ६७अ० तस्यैव देवक-
नाम्ना कलाववतारः इत्यर्थः । “आङ्ककस्य तु काम्यायां द्वौ
पुत्रौ सखभूवतः । देवकस्योपसेनश्च देवगर्भसमावुभौ ।
देवकस्याभवन् पुत्राश्चत्वारस्त्रिदशोपमाः । देववानुपदेवश्च
सन्देवो देवरक्षितः । कुमार्वाः सप्त चास्यासन् वसुदे-
वाय ता ददौ । देवकी शान्तिदेवा च सन्देवा देवर-
क्षिता । वृकदेव्युपदेवी च सुनाम्नी चैव सप्तमी” हरिवं०
३८अ० । ४तत्कन्यायां स्त्री ङीष् । देवकीशब्दे दृश्यम्

देवकर्दम पु० देवप्रियः कर्दम इव । श्रीखण्डाशुक्रकूर्पर
कुङ्कुमैर्मलितैः कृते कर्दमरूपे गन्धद्रव्यभेदे राजनि० ।

देवकात्मजा स्त्री इत० देवकन्धपसुतायां देवक्यां प्राधान्यात्
शब्दरत्ना० ।

देवकार्यं न० देवप्रियार्थं कार्यम् । १देवप्रियार्थं होमपूजादौ
कार्यं “देवकार्यात् द्विजातीनां पितृकार्यं विशेष्यते” मनुः ।
देवानामभिलषितं कार्यम् । २देवाभिलषिते कार्ये च
“अनुष्ठितदेवकार्यम्” रघुः कृतरावण्यवधार्त्वरूपदेवकार्य-
मित्यर्थः । देवकर्मार्त्तदयोऽप्यत्र “देवकर्मकृतस्यैव युक्ताः
कामेन कर्मसु” भा० शा० १६७अ०

देवकाष्ठ न० देवप्रियं काष्ठमस्य । देवदारुको रत्ना० ।

“मनःशिला देवकाष्ठं रजन्यौ त्रिफलोपशम्” सुश्रु० ।

देवकिरी स्त्री सेवरागस्य भार्याभेदे रागिणीभेदे तद्भागस्य
रागिणीभेदाः तत्स्वरूपञ्च सङ्गीतदा० उक्तं यथा

“लज्जिता मालती गौरी नाटी देवकिरी तथा । सेव-
रागस्य रागिणी भवन्तीसाः सुमध्यमाः” । अस्या स्वरूपं

यथा “अमन्ती नन्दने श्यामा पुष्पप्रचयतम्परा । ख्याता

देवकिरी स्या करार्पितसखीकरा” देवगिरीति वा पाठः ।

देवकिल्बिष न० देवेन कृतं किल्बिषमनिष्टकर्म । देवकृते

अनिष्टे कार्ये यथा वरुणकृतपाशवन्धनं यमकृतपादवन्ध-

नमित्यादि । “उच्चन्तु वा शपथ्यादथो वरुणदादुत । अथो

यमस्य पृथ्वीयात् सर्वस्वाद्देवकिल्बिषात्” ऋ० १०।६७।१६।

देवकी स्त्री देवक+पुंयोगे ङीष् पुंयोगश्च न कीवल दा-